

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272);

SFS 1990:329

Utkom från trycket
den 11 juni 1990

utfärdad den 10 maj 1990.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953:272)²

dels att 3 § 3 mom., 39 § 3 mom., 72 a och 74 §§ samt anvisningarna till 49 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 74 § skall utgå,

dels att i 1 §, 2 § 1 och 4 mom., 13 § 1 mom. samt 27 § 3 mom. orden "taxeringslagen (1956:623)" skall bytas ut mot "taxeringslagen (1990:324)",

dels att i 2 § 2 mom. ordet "taxeringsnämnds" skall bytas ut mot "skattemyndighets",

dels att i 27 § 4 mom., 39 § 4 mom., 52 §, 53 §, 54 § 1 och 3 mom., 55 §, 57 §, 58 § 2 mom., 62 och 67 §§, 68 § 2 och 3 mom., 70 § 2 mom., 85 § 2 mom. och 88 § samt punkt 1 av anvisningarna till 45 § ordet "länskattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "skattemyndighet" i motsvarande form,

dels att i 8, 20 och 21 §§, 41 § 2 mom., 44 a §, 45 § 2 och 3 mom., 71 §, punkterna 2 och 4 av anvisningarna till 39 § samt anvisningarna till 40 och 41 §§ orden "den lokala skattemyndigheten" skall bytas ut mot "skattemyndigheten",

¹ Prop. 1989/90:74, SkU32, rskr. 217.

² Lagen omtryckt 1972:75.

Senaste lydelse av
lagens rubrik 1974:771

1 § 1989:349

2 § 1 mom. 1986:1288

2 § 2 mom. 1984:669

2 § 4 mom. 1986:514

3 § 3 mom. 1977:281

4 § 1 mom. 1985:407

8 § 1987:1305

13 § 1 mom. 1988:1525

18 § 1986:1288

27 § 3 mom. 1988:1525

27 § 4 mom. 1988:1525

34 § 1979:489

35 § 1979:489

37 § 1979:489

38 § 1979:489

39 § 3 mom. 1974:771

39 § 4 mom. 1986:1288

40 § 1 mom. 1986:1288

40 § 2 mom. 1979:489

40 § 3 mom. 1986:1288

41 § 1 mom. 1974:771

41 § 2 mom. 1976:89

44 a § 1983:977

45 § 2 mom. 1979:489

45 § 3 mom. 1981:839

46 § 4 mom. 1979:489

48 § 1 mom. 1979:489

48 § 2 mom. 1979:489

48 § 4 mom. 1985:404

52 § 1987:562

53 § 1 mom. 1986:1288

53 § 2 mom. 1986:1288

54 § 1 mom. 1987:571

54 § 2 mom. 1986:1288

54 § 3 mom. 1986:1288

55 § 1 mom. 1986:1288

55 § 2 mom. 1986:1288

57 § 1986:1288

58 § 2 mom. 1986:1288

62 § 1986:1288

67 § 1986:1288

68 § 2 mom. 1986:1288

68 § 3 mom. 1986:1288

70 § 2 mom. 1986:1288

71 § 1 mom. 1982:189

71 § 2 mom. 1982:189

72 a § 1974:771

74 § 1988:389

85 § 2 mom. 1988:1525

88 § 1986:1288

punkt 4 av anvisningarna till 39 § 1986:474

anvisningarna till 40 § 1979:489

anvisningarna till 41 § 1985:404

punkt 1 av anvisningarna till 45 § 1986:1288

punkt 1 av anvisningarna till 49 § 1986:1288

punkt 2 av anvisningarna till 49 § 1979:999

rubriken närmast före 74 § 1988:389.

dels att i 4 § 1 mom., 18, 19, 34, 35, 37 och 38 §§, 40 § 1 och 2 mom., 41 § 1 mom., 45 § 2 mom., 46 § 4 mom., 48 § 1, 2 och 4 mom., 70 2 mom. samt punkt 2 av anvisningarna till 3 § och punkterna 1 och 2 av anvisningarna till 45 § orden "lokal skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "skattemyndighet" i motsvarande form,

dels att i 40 § 3 mom. samt i 54 § 1 och 2 mom. orden "länskattemyndigheten eller den lokala skattemyndigheten" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "skattemyndigheten",

dels att 3 § 2 mom., 10 och 22 §§, 27 § 1 mom., 30–32 §§, 39 § 1 mom., 44 §, 45 § 1 mom., 46 § 1 och 3 mom., 49 § 1, 2 och 3–5 mom., 50 §, 58 § 1 mom., 68 § 1 och 4 mom., 69, 69 a, 72, 73, 75, 75 a, 75 b, 78, 83 och 84 §§, 85 § 1 mom., 86 § 1 mom. och 86 a § samt rubriken närmast före 84 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 32 a, 61 och 86 b §§, av följande lydelse.

3 § 2 mom.³ Preliminär skatt utgår såsom preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt.

1. *Preliminär A-skatt* skall med de undantag, som framgår av vad nedan i detta moment och i 10 § sägs, utgöras för sådan inkomst av tjänst, vilken helt eller delvis utgår i penningar och vilken hänför sig till den skattskyldiges huvudsakliga arbetsanställning eller eljest utgör hans huvudsakliga inkomst av tjänst. För inkomst av sådan huvudsaklig arbetsanställning hos fysisk person eller dödsbo, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, skall dock preliminär A-skatt erläggas endast om vad som utbetalats utgör utgift i en av arbetsgivaren bedriven rörelse.

Med tjänst likställs i denna lag rätt till pension, livränta, som utgår på grund av sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkring eller annorledes än på grund av försäkring och inte utgör vederlag vid avyttring av egendom, ersättning, som i annan form än livränta utgår på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst, samt undantagsförmåner ävensom sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt, varför givaren enligt 22, 25 eller 29 § kommunal skattelagen är berättigad till avdrag.

Preliminär A-skatt skall utgå enligt skattetabell, som avses i 4 §, eller enligt de grunder som anges i 7, 12 eller 40 §. För enskilda fall får skattemyndighet föreskriva särskild beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas på viss del av inkomsten eller på inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten.

Är den, som åtnjuter ovan avsedd inkomst av tjänst, skattskyldig jämväl för annan inkomst eller för förmögenhet får skattemyndighet, då särskilda skäl föreligger, föreskriva att preliminär A-skatt skall betalas också för sistnämnda inkomst eller för förmögenheten. Därvid skall den skattskyldiges preliminära skatt beräknas antingen till viss procent av den huvudsakliga inkomsten av tjänst eller enligt skattetabell på nämnda inkomst ökad

med visst belopp eller också utgå med visst belopp utöver vad i skattetabel-
len anges för den huvudsakliga inkomsten av tjänst.

Är i fall varom i föregående stycke sägs inkomsten vid sidan av den
huvudsakliga inkomsten av tjänst betydande i förhållande till denna eller
föreligger annars särskilda omständigheter, får skattemyndighet föreskri-
va, att preliminär B-skatt skall erläggas i stället för preliminär A-skatt.

Ytterligare bestämmelser om preliminär A-skatt finns i lagen (1990: 326)
om skatteavdrag i vissa fall från folkpension m. m., lagen (1990: 327) om
skatteavdrag från sjukpenning m. m. och lagen (1990: 328) om skatteav-
drag i vissa fall från artistersättning.

2. *Preliminär B-skatt* skall för inkomståret betalas av skattskyldig, som
inte skall betala preliminär A-skatt enligt 1. Preliminär B-skatt skall beta-
las för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för
förmögenhet. Preliminär B-skatt skall betalas enligt särskild debitering.

Skattemyndigheten får besluta att fysisk person, som har inkomst av
sådan uppdragsverksamhet som avses i 4 § lagen (1982: 1006) om avdrags-
och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, skall betala
preliminär A-skatt i stället för preliminär B-skatt. Ett sådant beslut får
meddelas om den för inkomståret beräknade slutliga skatten kan antas till
huvudsaklig del bli betald genom avdrag för skatt.

10 §⁴ Preliminär A-skatt skall inte beräknas på ersättning, som vid stat-
lig eller kommunal tjänst lämnas för vissa med tjänsten förenade kostna-
der, ej heller på ersättning, som vid enskild tjänst lämnas för sådana
kostnader, om inte ersättningen väsentligen överstiger vad som skäligen
kan anses vara erforderligt för kostnadernas bestridande.

Preliminär skatt skall alltid beräknas på traktamentsersättning för resa i
tjänsten som inte varit förenad med övernattning samt på ersättning för
resa med egen bil i tjänsten till den del den överstiger det i punkt 3 femte
stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928: 370) angiv-
na beloppet.

Preliminär A-skatt skall inte utgå för:

a) folkpension och tilläggs pension enligt lagen (1962: 381) om allmän
försäkring, om inte annat följer av bestämmelserna i lagen (1990: 326) om
skatteavdrag i vissa fall från folkpension m. m. eller den skattskyldige
begär att avdrag för sådan skatt skall göras;

c) familjebidrag enligt familjebidragslagen (1978: 520); eller

d) sådan pension, livränta eller från försäkringsanstalt utgående annan
skattepliktig ersättning, som uppgår till högst hälften av det basbelopp som
enligt lagen om allmän försäkring gällde för året före det år under vilket
ersättningen utges. Vad nu har sagts skall dock ej tillämpas på pension och
vårdbidrag, som utgår på grund av lagen om allmän försäkring, delpension
enligt lagen (1979: 84) om delpensionsförsäkring och på yrkesskadelivrän-
ta eller livränta enligt lagen (1976: 380) om arbetsskadeförsäkring eller
lagen (1977: 265) om statligt personskadeskydd.

⁴ Senaste lydelse 1989: 1025.

22 §⁵ Skattemyndighet beslutar i fråga om beräkning av preliminär A-skatt samt debitering av preliminär B-skatt och slutlig, kvarstående och tillkommande skatt. Skattemyndighet fastställer också avgiftsunderlag för egenavgifter. Skatt, avgift och ränta enligt denna lag utgår i helt krontal, varvid öretal bortfaller.

Beslut som avses i första stycket meddelas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldiges hemortskommun är belägen. Om den skattskyldige saknar hemortskommun beslutar skattemyndigheten i Stockholms län.

27 § 1 mom.⁶ Vid debitering av slutlig skatt skall iakttas:

att kommunal inkomstskatt uträknas i en post med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller i beskattningsorten; samt

att egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan.

30 §⁷ Skall enligt 11 kap. 6 § första stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring pensionspoäng för visst års inkomst av annat förvärvsarbete tillgodoräknas den skattskyldige trots att tilläggs pensionsavgift för året inte till fullo betalas inom den tid som anges i 29 § andra stycket, får skattemyndigheten efter framställning från den skattskyldige medge befrielse helt eller delvis från skyldighet att betala avgiften, om ömmande omständigheter föreligger.

Har här i landet bosatt skattskyldig avlidit och efterlämnat dödsbodelägare som vid hans död varit beroende av honom för sin försörjning och skall dödsboet efter dödsfallet betala kvarstående eller tillkommande skatt, får skattemyndigheten efter framställning från dödsboet medge befrielse helt eller delvis från skyldighet att betala skatten, om ömmande omständigheter föreligger. Befrielse får avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, dödsbo efter honom. Befrielse får inte avse skatt som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skulle ha betalats före dödsfallet.

Skattemyndigheten skall vidta den ändring av beslut om skattebefrielse som skattemyndighets eller domstols beslut om taxering föranleder.

31 §⁸ Uträkning av de särskilda skatteposter som ingår i tillkommande skatt samt debitering av sådan skatt verkställs efter samma grunder, som har gällt för debitering av motsvarande slutliga skatt.

Sänkning av viss skatt vid ändrad debitering avräknas mot höjning av annan skatt till följd av ändringen. Tillkommande skatt under 25 kronor uttages ej.

⁵ Senaste lydelse 1986:1288.

⁶ Senaste lydelse 1984:361.

⁷ Senaste lydelse 1984:669.

⁸ Senaste lydelse 1986:474.

Tillkommande skatt skall betalas senast den 18 i den uppbördsmonad som skattemyndigheten bestämmer, dock inte tidigare än den 18 maj året efter taxeringsåret.

32 § På tillkommande skatt skall skattskyldig betala ränta (*respitränta*). Räntebelopp som understiger femtio kronor påförs inte. Ränta utgår för visst kalenderår efter en räntesats som motsvarar det av riksbanken fastställda diskonto som gällde vid utgången av närmast föregående kalenderår med tillägg av tre procentenheter. Vid beräkning av ränta för tid som infaller efter utgången av det år då skatten debiteras tillämpas dock den räntesats som gäller för debiteringsåret.

Vid beräkning av respitränta gäller, att i den tillkommande skatten inte inräknas skattetillägg eller försningsavgift enligt taxeringslagen och inte heller kvarskatteavgift och respitränta;

att ränta utgår från och med den 1 maj året näst efter taxeringsåret, dock att ränta på ö-skatteränta, restitutionsränta och skatt, som återbetalts enligt 68 § 2 mom. och ingår i tillkommande skatt, skall utgå från utgången av den monad, då beloppet utbetalts; samt

att ränta utgår till och med den monad, då skatten förfaller till betalning. Ändras debitering av tillkommande skatt sker ny beräkning av ränta.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt skall tillämpas på respitränta.

32 a § Skattemyndigheten får befria en skattskyldig helt eller delvis från skyldigheten att betala respitränta, om det finns synnerliga skäl.

39 § 1 mom.¹⁰ Vid utbetalning av kontant belopp, som för mottagaren (*arbetstagaren*) utgör sådan inkomst av tjänst som i 3 § 2 mom. under 1 första och andra styckena avses (*lön*), skall den som utbetalar beloppet (*arbetsgivaren*) göra avdrag för betalning av preliminär A-skatt som arbetstagaren har att betala (*skatteavdrag*) om inte annat följer av bestämmelserna i lagen (1983:850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbörds-lagen (1953:272) m. m. Bestämmelser om skyldighet att göra avdrag i vissa fall när det utbetalade beloppet inte utgör sådan lön finns i lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar. Bestämmelser om skatteavdrag finns dessutom i lagen (1990:326) om skatteavdrag i vissa fall från folkpension m. m., lagen (1990:327) om skatteavdrag från sjukpenning m. m. och lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning m. m.

Har arbetstagare, vilken har att vidkännas skatteavdrag för preliminär A-skatt, att erlægga kvarstående skatt, som har debiterats året före det år skatteavdraget skall göras, är arbetsgivaren skyldig att vid utbetalning av lön göra skatteavdrag även för sådan skatt. Avdragsskyldighet föreligger dock inte, om anställningen är avsedd att vara kortare tid än en vecka. För betalning av den kvarstående skatten skall arbetsgivaren vid varje utbetalningstillfälle avdraga ett belopp motsvarande så stor del av skatten som

⁹ Senaste lydelse 1985:407.

¹⁰ Senaste lydelse 1986:474.

belöper på utbetalningstillfället med hänsyn till antalet utbetalningstillfällen före ingången av uppbörds månaden april. Belopp, som dras av vid annat utbetalningstillfälle än det första, skall dock avrundas till närmast lägre hela antal kronor och återstoden dras av vid det första utbetalningstillfället.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatteavdrag bortfaller.

44 §¹¹ Skattemyndigheten skall övervaka, att arbetsgivare behörigen fullgör sina skyldigheter enligt bestämmelserna i 39 – 43 §§.

På begäran av arbetsgivare eller arbetstagare skall skattemyndigheten lämna besked i frågor, som angår skyldigheten att verkställa skatteavdrag, beräklandet av sådant avdrag eller tillämpningen i övrigt av bestämmelserna i 39 – 43 §§. Sådana besked skall meddelas av den skattemyndighet hos vilken arbetsgivaren är registrerad för inbetalning och redovisning av arbetstagares skatt. Är arbetsgivaren inte registrerad, meddelas besked av skattemyndigheten i det län där arbetsgivaren är bosatt. Saknar en arbetsgivare, som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person, fast driftställe här i riket, meddelas beskedet av skattemyndigheten i Stockholms län.

Skattemyndigheten får på begäran av arbetsgivare lämna besked beträffande arbetstagares skatteavdrag.

45 § 1 mom.¹² Sedan skattsedel på preliminär skatt har utfärdats, får, om bättre överensstämmelse mellan den preliminära och den motsvarande slutliga skatten därigenom kan antagas uppkomma, genom jämkning föreskrivas ändrade grunder för uttagande av den preliminära skatten. Jämkning skall göras bland annat i följande fall, nämligen

1) då skattskyldig har att erlagga preliminär A-skatt och sådan ändring har skett i den skattskyldiges civilstånd, vartill hänsyn skall tagas vid taxering eller debitering under året efter inkomståret;

2) då skattskyldig visar eller, såvitt gäller sambandet mellan honom tillkommande skattereduktion och makes inkomst, gör sannolikt att preliminär A-skatt skall erläggas efter annan kolumn i skattetabellen än som tidigare har fastställts;

3) då skattskyldig gör sannolikt eller det annars för myndigheten framstår såsom troligt, att den preliminära skatten till följd av ändring i inkomst eller i avdrag för omkostnader i förvärvskälla eller beträffande allmänna avdrag eller av annan anledning kommer att avvika från motsvarande slutliga skatt;

4) då skattskyldig visar eller myndigheten annars får kännedom om att den skattskyldiges skatteförmåga har blivit väsentligt nedsatt av anledning, som anges i 50 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370). Jämkning av skäl, som anges i tredje stycket nämnda moment, skall dock inte ske, om den skattskyldige skall betala preliminär A-skatt och således bestämmelserna i 41 § 2 mom. är tillämpliga; eller

5) då genom ändring i inkomstförhållandena eller av annat skäl ändrad skatteform synes påkallad.

¹¹ Senaste lydelse 1986:1288. Ändringen innebär bl. a. att andra stycket upphävs.

¹² Senaste lydelse 1986:1288.

I fall, som avses i första stycket under 3), bör såvitt angår preliminär A-skatt jämkning vidtagas bara då på grund av jämkningen preliminär skatt skulle uttagas med minst en femtedel högre eller lägre belopp än som utan jämkning skulle erläggas. Jämkning av preliminär B-skatt i nyss angivna fall bör göras bara då påräknelig taxerad inkomst med minst en femtedel över- eller understiger den tidigare antagna inkomsten, dock med minst 2 000 kr.

Oavsett vad som sägs i föregående stycke, får jämkning verkställas om skillnaden mellan slutlig och annars utgående preliminär skatt skulle bli mer betydande eller det är fråga om nedsatt skatteförmåga eller annan särskild omständighet.

Får en skattemyndighet genom anmälan av skattskyldig eller annars vetskap om att preliminär skatt har blivit påförd obehörigen eller med oriktigt belopp eller att felaktighet har ägt rum vid utskrivandet av skattsedel, skall myndigheten vidtaga den jämkning av nämnda skatt, som kan behövas.

Innan jämkning äger rum, skall den skattskyldige beredas tillfälle att yttra sig, om detta inte uppenbarligen är obehövt.

Jämkning får inte verkställas efter inkomstarets utgång med mindre den preliminära skatten därigenom nedsätts. Ansökan om sådan jämkning skall av skattskyldig inges före utgången av april månad året efter inkomst-året.

46 § 1 mom.¹³ Beslut om jämkning av preliminär skatt meddelas av den skattemyndighet, som för inkomståret skall utfärda skattsedel avseende sådan skatt för den skattskyldige.

Skattskyldig får ge in ansökan om jämkning av preliminär skatt till skattemyndigheten på den ort där han är bosatt, även om myndigheten inte är behörig att meddela beslut enligt första stycket. Myndigheten skall göra den utredning som behövs i ärendet och därefter sända ansökningen till den myndighet som skall meddela beslutet.

3 mom.¹⁴ Beslut om jämkning, som grundar sig på ansökan av skattskyldig, skall meddelas skyndsamt. Beslutet och, i förekommande fall, den nya skattsedeln skall genast tillställas den skattskyldige utan kostnad för denne.

Arbetstagare som har att vidkännas skatteavdrag skall genast till arbetsgivaren överlämna beslut om jämkning och, i förekommande fall, den nya skattsedeln.

Arbetsgivare skall iakttaga beslut om jämkning från och med det avlöningstillfälle, som infaller näst efter det två veckor förflutit från det han fick del av beslutet. Innebär sådant beslut nedsättning av skatteavdrag i annat fall än som avses i 45 § 3 mom., skall beslutet tillämpas redan vid det avlöningstillfälle som inträffar sedan en vecka förflutit från det arbetsgivaren fått del av beslutet eller, om det ej kan ske, det belopp som skulle ha tillkommit den skattskyldige om beslutet tillämpats tillställas denne inom fyra dagar efter sistnämnda avlöningstillfälle.

¹³ Senaste lydelse 1979: 489.

¹⁴ Senaste lydelse 1979: 489.

49 § 1 mom.¹⁵ Skattemyndigheten får medge skattskyldig anstånd m att betala skatt, kvarskatteavgift eller ränta,

1. om det kan antas att skatten, kvarskatteavgiften eller räntan kommer att avkortas,

2. om den skattskyldige begärt omprövning av ett taxeringsbeslut eller annat beslut om skatt, kvarskatteavgift eller ränta eller ett sådant beslut överklagats och utgången i ärendet eller målet är oviss eller

3. om den skattskyldige begärt omprövning av ett taxeringsbeslut eller annat beslut om skatt, kvarskatteavgift eller ränta eller ett sådant beslut överklagats och betalningen av påfört belopp skulle för den skattskyldige medföra betydande skadeverkningar eller annars framstå som obillig.

2 mom.¹⁶ Anstånd får medges med högst det belopp som kan antas bli avkortat eller som betingas av yrkandet i omprövningsärendet eller överklagandet.

Kan det i fall som avses i 1 mom. 2 och 3 med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden och omständigheterna i övrigt antas att det belopp som avses med anståndet inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd medges endast om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet. Anstånd får dock medges utan att säkerhet ställs om anståndsbeloppet är förhållandevis ringa eller det annars finns särskilda skäl. Ställd säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden gått ut. I övrigt skall bestämmelserna i lagen (1978: 882) om säkerhet för skattefordringar m. m. tillämpas.

3 mom.¹⁷ Anståndstiden får, utom när fråga är om debiterad, obetald preliminär skatt, bestämmas till längst tre månader efter beslut med anledning av begäran om omprövning eller överklagandet.

Har den skattskyldiges ekonomiska förhållanden förändrats väsentligt sedan anståndet beviljades eller finns det annars särskilda skäl får anståndet omprövas.

4 mom.¹⁸ Den som har fått anstånd enligt 1 eller 2 a mom. skall betala ränta (*anståndsränta*) för den del av anståndsbeloppet som skall betalas senast vid anståndstidens utgång. Vid ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.

Anståndsränta utgår från utgången av den månad, då beloppet skulle ha betalats om anstånd inte medgetts, till och med den månad, då anståndstiden gått ut eller, om beloppet betalats dessförinnan, till och med den månad betalning skett.

Sedan skattemyndigheten ålagt den skattskyldige betalningsskyldighet för räntebeloppet får det omedelbart drivas in.

Bifalls den skattskyldiges yrkande i omprövningsärendet av skattemyndigheten skall erlagd ränta återbetalas. Bifaller domstol ett överklagande skall erlagd ränta återbetalas sedan domen vunnit laga kraft. På återbetalat belopp beräknas restitutionsränta. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

5 mom.¹⁹ Skattemyndigheten får befria en skattskyldig helt eller delvis från skyldigheten att betala anståndsränta, om det finns synnerliga skäl.

¹⁵ Senaste lydelse 1986: 1288.

¹⁶ Senaste lydelse 1986: 1288.

¹⁷ Senaste lydelse 1979: 999.

¹⁸ Senaste lydelse 1980: 868.

¹⁹ Senaste lydelse 1979: 999.

50 §²⁰ Beslut om anstånd meddelas av den skattemyndighet, som har utfärdat skattsedel på den skatt som anståndet avser.

Ansökan om anstånd enligt 48 § 2 mom. skall ställas till den skattemyndighet, som avses i första stycket, samt inges eller insändas till familjebidragsnämnden i den kommun, som har att utge familjebidrag enligt familjebidragslagen (1978:520). Sådan ansökan bör av den värnpliktige göras snarast möjligt och senast inom en månad efter utgången av först infallande uppbörds månad, som anståndet skall avse. Har ansökan inte inkommit till familjebidragsnämnden inom tre månader efter militärtjänstgöringens slut, får ansökningen inte upptagas till prövning.

Beslut om anstånd skall skyndsamt meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne.

I fråga om anstånd avseende kvarstående skatt skall bestämmelserna i 46 § 3 mom. andra och tredje styckena samt 47 § tillämpas.

58 § 1 mom.²¹ Har skattskyldig eller arbetsgivare som gjort skatteavdrag underlåtit att inbetala skatt i tid och ordning, som är föreskriven i denna lag, skall restavgift utgå. Denna skall beräknas efter sex öre för varje hel krona av den del av skatten, som sålunda inte har betalats, dock inte mindre än 50 kronor.

Arbetsgivare, som avses i första stycket, skall utöver restavgift erlagga tilläggsavgift för varje påbörjad tidrymd av sex månader utöver den första efter utgången av den uppbörds månad, under vilken skatten rätteligen skolat erläggas, intill dess skatten inbetalas eller av skattemyndigheten fastställs till betalning. Tilläggsavgift skall för varje sådan tidrymd beräknas till fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som inte har erlagts, dock ej mer än tolv öre för hel krona. Bestämmelserna i denna lag om restavgift tillämpas även i fråga om tilläggsavgift.

Vid tillämpning av bestämmelserna i detta moment jämföras med inbetalning av skatt att verkställighet har skett eller säkerhet har tagits emot enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

61 §²² För skatt som påförts avliden person eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, dödsbo efter honom, svarar dödsboet inte med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftat, svarar dödsbodelägare inte för mera än den på hans lott belöpande skatten och inte i något fall med mera än hans lott i boet utgör.

68 § 1 mom.²³ Överstiger erlagd preliminär skatt motsvarande slutliga skatt eller har genom skatteavdrag enligt 40 § 2 mom. andra stycket innehållits mer än som svarar mot den skattskyldige påförd kvarstående skatt, skall den skattemyndighet som debiterat skatten, skyndsamt ombesörja att det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige. Återbetalning av överskjutande preliminär skatt skall dock ske endast om skatten tillsammans med ö-skatteränta, i förekommande fall efter avdrag

²⁰ Senaste lydelse 1979:489.

²¹ Senaste lydelse 1982:1209.

²² Förutvarande 61 § upphävd genom 1990:317.

²³ Senaste lydelse 1986:1288.

för kvarstående skatt och kvarskatteavgift, uppgår till minst tju kronor.

Efter beslut, som avses i 45 § 2 mom., skall skattemyndigheten utbeta i beslutet angivet belopp. Detsamma gäller belopp, som anges i beslut enligt 45 § 3 mom., i den mån beloppet inbetalats.

Regeringen får förordna att sådan återbetalning av skatt som avses i första stycket, får verkställas av annan än skattemyndighet.

4 mom.²⁴ Har skattskyldig, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad få tillbaka erlagt skattebelopp eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., inte betalt honom påförd skatt inom i denna lag föreskriven tid, äger han utfå endast vad som överstiger det obetalda beloppet och den restavgift som belöper på detta. Återstoden skall gottskrivas honom till betalning av den obetalda skatten och restavgiften samt i förekommande fall tillställas annan skattemyndighet med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

Vad i föregående stycke stadgas skall också tillämpas då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad få tillbaka erlagd preliminär skatt eller ränta enligt 69 § 1 mom., har att betala tillkommande skatt, som har debiterats på grund av taxering för inkomst eller förmögenhet för det år vartill den preliminära skatten hänför sig eller på grund av sådant beslut om skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) som avser samma taxering. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten inte påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras på grund av beslut av allmän förvaltningsdomstol i mål om taxering eller avgift som nyss har sagts eller av skattemyndighet om höjd debitering eller om rättelse av skattelängd, får den preliminära skatten eller räntan innehållas i avvaktan på att tillkommande skatt påförs.

69 § 1 mom.²⁵ Om preliminär skatt, som har inbetalats eller som, utan att så har skett, skall gottskrivas skattskyldig på grund av att arbetsgivaren gjort skatteavdrag, överstiger den slutliga skatten skall ränta (*ö-skatteränta*) beräknas på det överskjutande beloppet.

Vid ränteberäkningen gäller

att i den slutliga skatten inte inräknas skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324);

att i den preliminära skatten inte inräknas sådan preliminär skatt som avses i 27 § 2 mom. 3 och som har betalats efter den 30 april året efter inkomståret;

att det belopp som räntan skall beräknas på, avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Ränta utgår för en beräknad tid av tolv månader. Har preliminär skatt, som avses i 27 § 2 mom. 3, betalats efter den 18 januari året efter inkomståret men senast den 30 april samma år, skall dock ränta på sådan skatt utgå för en tid av sex månader.

Ränta beräknas på den del av överskjutande belopp som inte överstiger 20 000 kronor enligt den räntesats som motsvarar halva det av riksbanken

²⁴ Senaste lydelse 1986:1288.

²⁵ Senaste lydelse 1988:1525.

fastställda diskonto som gällde vid utgången av året före taxeringsåret och på övrig del enligt en räntesats som motsvarar fjärdedelen av diskontot.

Räntesatserna bestäms till procenttal med högst en decimal, som i förekommande fall avrundas uppåt.

Ränta, i förekommande fall efter avdrag för kvarskatteavgift, betalas inte ut om beloppet understiger 50 kronor.

Ändras debitering eller tillgodoräkning av preliminär skatt eller debiteras tillkommande skatt, görs ny beräkning av ränta. Räntan bestäms därvid till belopp som skulle ha utgått, om beräkningen gjorts vid den årliga debiteringen av motsvarande slutliga skatt.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt skall tillämpas på ö-skatte ränta.

2 mom.²⁶ På skatt, kvarskatteavgift och respitränta, som återbetalas enligt 68 § 2 mom., och vid utbetalning av skatt eller ränta, som har innehållits med stöd av 68 § 4 mom. andra stycket, utgår ränta (*restitutionsränta*). Restitutionsränta utgår för visst kalenderår efter en räntesats som motsvarar halva det av riksbanken fastställda diskonto som gällde vid utgången av närmast föregående kalenderår. För tid som infaller efter utgången av det år då beslut om återbetalning fattas tillämpas dock den räntesats som gäller för det året. Räntesatsen bestäms till procenttal med högst en decimal, som i förekommande fall avrundas uppåt. Rän-tebelopp som understiger 50 kronor betalas inte ut.

Vid beräkning av restitutionsränta gäller i övrigt, att ränta utgår på belopp, som senast under taxeringsåret har betalats som preliminär skatt, från utgången av taxeringsåret och på annat belopp från utgången av den månad, då det har betalats;

att, om skatt har betalats före den uppbörds-månad, då skatten har förfallit till betalning, skatten anses som betald under nämnda uppbörds-månad;

att, om skatten har betalats i flera poster och restitutionen avser endast viss del av det sammanlagda skattebeloppet, det för mycket betalda beloppet avräknas mot det eller de belopp som sist har betalats; samt

att ränta utgår till och med den månad, då beloppet återbetalas.

Har beslut som föranlett restitutionsränta ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha utgått eller utgått med lägre belopp, om ändringsbeslutet hade beaktats vid ränteberäkningen, är den skattskyldige skyldig att återbetala vad han sålunda har uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt skall också tillämpas på restitutionsränta.

Om restitutionsränta i särskilda fall föreskrivs i 49 § 4 mom. fjärde stycket, 69 a § tredje stycket och 75 a § fjärde stycket.

69 a §²⁷ Har ett beslut enligt 44 a § meddelats, får skattemyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer besluta att preliminär skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att gottskrivas arbetstagaren där.

Har viss inkomst eller förmögenhet beskattats såväl här i riket som i en stat med vilken Sverige har ingått avtal för undvikande av dubbelbeskatt-

²⁶ Senaste lydelse 1986:474.

²⁷ Senaste lydelse 1986:1288.

ning, får för beskattningsåret inbetald skatt överföras till den främman staten för att gottskrivas den skattskyldige där, i den mån den sven skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatt som belöper inkomsten eller förmögenheten eller genom att inkomsten eller förmögenheten undantas från beskattning. En sådan överföring får dock göras bara till den del som den inbetalda skatten inte behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret.

På skatt som överförs enligt andra stycket skall restitutionsränta utgå till den skattskyldige. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Fordran på skatt som skall överföras får inte överlåtas.

Beslut om överföring enligt andra stycket meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

72 §²⁸ Riksskatteverket leder och ansvarar för skatteförvaltningens verksamhet enligt denna lag och lagen (1984: 668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. Skattemyndigheten ansvarar för verksamheten i länet.

73 §²⁹ Bestämmelserna i 3 kap. 17 § taxeringslagen (1990: 324) gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i preliminära självdeklarationer och andra handlingar, som har avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelserna i denna lag eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.

Handlingar som avses i första stycket skall förvaras under samma tid som motsvarande självdeklarationer vid årlig taxering.

75 §³⁰ Om arbetsgivare utan skälig anledning underlåter att göra avdrag för preliminär eller kvarstående skatt, är han ansvarig för skatt, som skatteavdraget skulle ha avsett, till belopp som svarar mot vad han har underlåtit att avdraga. Gäller arbetsgivarens ansvarighet på grund av underlåtenhet att göra avdrag för preliminär skatt arbetstagare, som ej är känd, skall vad arbetsgivaren har underlåtit att avdraga anses utgöra 40 procent av den lön på vilken skatteavdrag skulle ha gjorts.

Fråga om arbetsgivares betalningsskyldighet enligt första stycket skall prövas av den skattemyndighet som avses i 44 § andra stycket.

Åläggs betalningsskyldighet arbetsgivare på grund av underlåtenhet att göra avdrag för preliminär skatt, innan slutlig skatt har debiterats för det inkomstår under vilket skatteavdraget skulle ha gjorts, skall betalningsskyldighet för skattebeloppet åläggas också arbetstagaren, om han är känd. Beloppet får indrivivas hos arbetstagaren i samma ordning som gäller för restförd skatt.

Om arbetstagare blir känd först sedan betalningsskyldighet har ålagts arbetsgivaren, men före debiteringen av slutlig skatt som avses i tredje stycket, skall betalningsskyldighet för skattebeloppet åläggas arbetstagaren. Blir arbetstagaren känd senare än som har sagts nu skall beslut

²⁸ Senaste lydelse 1986: 1288. Ändringen innebär bl. a. att andra – fjärde styckena upphävs.

²⁹ Senaste lydelse 1980: 1088.

³⁰ Senaste lydelse 1986: 1288.

eddelas om hur stor del av arbetstagarens kvarstående eller tillkommande skatt som omfattas av arbetsgivarens betalningsskyldighet.

Betalningsskyldighet får i fall som avses i tredje eller fjärde stycket åläggas arbetstagaren också efter det att slutlig skatt har debiterats, om det med fog kan antagas att tillkommande skatt kommer att påföras honom.

(Se vidare anvisningarna.)

75 a §³¹ Har betalningsskyldighet enligt 75 § ålagts både arbetsgivare och arbetstagare och vistas arbetstagaren på känd ort inom riket, får arbetsgivaren krävas endast om det kan antagas att arbetstagaren har underrättats om sin skyldighet att betala skattebeloppet.

Efterkommer arbetsgivaren inte anmodan att betala beloppet, får det uttagas i den ordning som stadgas i fråga om indrivning av skatt. Införsel får dock ej beviljas.

Arbetsgivare eller arbetstagare, som är skyldig att betala mot underlåtet skatteavdrag svarande belopp, skall också betala restavgift på beloppet.

Om arbetsgivare efter omprövning eller överklagande av skattemyndighets beslut har funnits inte vara ansvarig för arbetstagares skatt, skall skattemyndigheten till arbetsgivaren återbetala skatt, som han har betalat för arbetstagaren, samt betald restavgift. På skattebeloppet beräknas restitutionsränta. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Står arbetsgivare i skuld för restförd skatt eller arbetstagares skatt, för vilken betalningsskyldighet har ålagts honom, har han dock rätt att få ut endast vad som överstiger det obetalda skattebeloppet och restavgift. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Har arbetstagares skatt uttagits hos arbetsgivare, skall, om indrivningskvitto överlämnas till arbetsgivaren, nämnda förhållande anmärkas på indrivningskvittot.

75 b §³² Har ett beslut om betalningsskyldighet enligt 75 § överklagats eller kan annars betalningsskyldigheten antas komma att sättas ned får skattemyndigheten medge anstånd med betalningen. Därvid gäller 49 § 1, 2 och 3–5 mom. i tillämpliga delar.

78 § 1 mom.³³ Arbetsgivare, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker, skall ha sin bokföring så ordnad att därav framgår arbetstagares namn, lönebelopp och skatteavdrags belopp. Om skattsedel eller skattekort har företetts för arbetsgivaren skall också framgå arbetstagares födelsetid och mantalsskrivningsadress samt nummer på för honom utfärdad skattsedel.

Också annan arbetsgivare än i första stycket sägs, som har att verkställa skatteavdrag på arbetstagares lön, är skyldig att i enahanda omfattning föra anteckningar i hänseenden som har sagts nyss.

För kontroll av att bestämmelserna om skatteavdrag har följts får revision verkställas hos sådan arbetsgivare, som avses i första och andra

³¹ Senaste lydelse 1986:1288.

³² Senaste lydelse 1986:1288.

³³ Senaste lydelse 1986:1288.

styckena. Beslut om revision meddelas av riksskatteverket eller skatt dighet. I övrigt gäller i fråga om revision i tillämpliga delar bestämm na i 3 kap. 8 – 14 §§ taxeringslagen (1990: 324).

2 mom.³⁴ Det åligger varje arbetsgivare att efter anmaning av ska myndigheten lämna uppgift om anställda arbetstagare, utbetalda löner och beloppet av verkställda skatteavdrag.

83 §³⁵ Hörsammar inte skattskyldig anmaning att avlämna preliminär självdeklaration eller att komplettera sådan deklaration eller att för jämkn ing inkomma med för den skattskyldige utfärdad skattsedel på preliminär skatt, eller

underlåter någon att hörsamma anmaning enligt 19 eller 54 §, eller underlåter arbetsgivare, som är skyldig att göra skatteavdrag, att fullgöra sådan skyldighet eller gör han skatteavdrag med för lågt belopp, eller fullgör arbetsgivare inte vad som åligger eller åläggs honom enligt 43 §, 55 § 1 mom. första stycket eller 78 §,

får skattemyndigheten förelägga den försumlige vite.

Vite får inte föreläggas staten, kommun eller tjänsteman i tjänsten.

Har vitet förelagts också med stöd av bestämmelse i taxeringslagen (1990: 324) eller i lagen (1990: 325) om självdeklaration och kontrolluppgifter prövas en fråga om uttagande av den länsrätt som är behörig enligt nämnda lagar.

Vid prövning av ansökan om utdömmande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

Överklagande m. m.

84 §³⁶ Har slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt debiterats med för högt belopp eller överskjutande preliminär skatt tillgodoräknats med för lågt belopp eller föreligger annan felaktighet till den skattskyldiges nackdel i hans skattsedel, äger den skattemyndighet som utfärdat skattsedeln vidtaga rättelse.

Föreligger motsvarande felaktighet i beslut om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, äger den skattemyndighet som meddelat beslutet vidtaga rättelse.

I fråga om omprövning av beslut om fastställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller bestämmelserna i 8 a § lagen (1959: 551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

Beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut skall omprövas på begäran av den skattskyldige. Den skattskyldiges begäran skall ha kommit in till skattemyndigheten inom tid som anges i 4 kap. 9 § taxeringslagen (1990: 324).

³⁴ Senaste lydelse 1986: 1288.

³⁵ Senaste lydelse 1986: 1288. Ändringen innebär bl. a. att tredje och femte styckena upphävs.

³⁶ Senaste lydelse 1979: 489.

§ 1 mom.³⁷ Skattemyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos länsrätten av skattskyldig, arbetsgivare och riksskatteverket, om inte annat följer av andra stycket. I fråga om beslut om fastställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i 11–13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Beslut om revision enligt 78 § 1 mom. och beslut varigenom vite har förelagts får inte överklagas. Inte heller beslut enligt 55 § 1 mom. första stycket och 55 § 2 mom. andra stycket samt beslut rörande framställning om försättande i konkurs, ackordsförslag och avskrivning av skatt får överklagas.

Den skattskyldiges eller arbetsgivares överklagande skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet. Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen (1990:324).

Överklagande av riksskatteverket skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades.

Riksskatteverket får hos länsrätten yrka att arbetsgivare åläggs ansvarighet för arbetstagares skatt.

86 § 1 mom.³⁸ Bestämmelserna i 6 kap. 5–7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en skattskyldig eller en arbetsgivare överklagat skattemyndighetens beslut.

86 a §³⁹ Bestämmelserna i 6 kap. 10–19 och 21–23 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller för mål enligt denna lag. Vad som sägs om skattskyldig gäller även arbetsgivare.

I fråga om överklagande av länsrättens eller kammarrättens beslut beträffande beräkning av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i 12 och 13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

86 b § Länsrättens beslut om preliminär taxering, sättet för att ta ut preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag och anstånd med att betala in skatt får inte överklagas. Vad som sagts nu gäller dock inte beslut med anledning av en begäran enligt 44 § om besked angående skyldigheten att verkställa skatteavdrag.

1. Denna lag träder i kraft den 30 juni 1990 och tillämpas från och med den 1 januari 1991.

2. Äldre bestämmelser i 27 § gäller fortfarande i fråga om 1990 och tidigare års taxeringar.

3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för framställningar enligt 30 § som kommit in till länsrätten före den 1 januari 1991.

4. Äldre bestämmelser i 32 § gäller fortfarande i fråga om respitränta på tillkommande skatt avseende 1989 och tidigare års taxeringar.

³⁷ Senaste lydelse 1986: 1288.

³⁸ Senaste lydelse 1986: 1288.

³⁹ Senaste lydelse 1986: 1288.

5. De nya bestämmelserna i 32 a § tillämpas på respitränta som efter utgången av år 1990.

6. Äldre bestämmelser i 49 § 4 mom. gäller fortfarande i fråga om s som förfallit till betalning före den 1 januari 1991.

7. De nya bestämmelserna i 49 § 5 mom. tillämpas på anståndsrenta som påförts efter utgången av år 1990.

8. Äldre bestämmelser i 58 § gäller fortfarande i fråga om restavgift på skatt som förfaller till betalning före den 1 februari 1991.

9. Äldre bestämmelser i 84 §, 85 § 1 mom., 86 § 1 mom. och 86 a § gäller för beslut som har meddelats före den 1 januari 1991. De nya bestämmelserna om riksskatteverkets överklaganderätt och om företrädare för det allmänna tillämpas dock från och med den 1 januari 1991 även om beslutet meddelats dessförinnan.

På regeringens vägnar

ERIK ÅSBRINK

Nils Dexé
(Finansdepartementet)

